

Resolució 434/2021, de 13 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 264/2021

Administració reclamada: Il·lustre Col·legi d'Advocacia de Barcelona

Informació reclamada: Historial disciplinari d'un col·legiat.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i desestimació parcial

Resum: La part de la sol·licitud que demana si l'ICAB ha abonat els serveis prestats per l'advocat afectat a la persona reclamant en concepte de justícia gratuïta, comporta divulgar una dada personal no especialment protegida, l'accés a la qual és regulat per l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual l'accés a aquesta mena de dades en el marc de procediments de sol·licitud d'informació pública és autoritzat per aquest mateix precepte, prèvia ponderació dels interessos en joc. La ponderació feta per l'informe de l'APDCAT, que la GAIP comparteix plenament, conclou que és procedent facilitar aquesta informació, tenint en compte especialment que la persona reclamant la demana per emprendre accions en defensa dels seus drets i interessos i que és una dada relativa a la disposició de recursos públics (ja que el pagament dels serveis de justícia gratuïta és a càrrec de recursos públics), matèria en la que és especialment rellevant l'escrutini social garantit per la transparència i l'accés a la informació pública. Per tant, la Reclamació ha de ser estimada parcialment, en relació amb aquesta part de la sol·licitud.

Paraules clau: Col·legis professionals. Corporacions de dret públic. Persona interessada. Justícia gratuïta. Pagaments. Disciplina. Reclamació contra desestimació. Dades personals.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 24 de març de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 264/2021, presentada contra l'Il·lustre Col·legi d'Advocacia de Barcelona (ICAB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 22 de març de 2021 la persona reclamant s'adreça a l'ICAB per posar de manifest el mal servei que hauria rebut d'un advocat d'ofici col·legiat a aquesta institució i demana l'historial disciplinari de l'advocat en qüestió i saber si ha intentat cobrar la seva minuta.
3. El 23 de març de 2021 l'ICAB comunica a la persona reclamant la recepció del seu escrit i la seva derivació al departament de deontologia.

4. El 24 de març de 2021 el departament de deontologia de l'ICAB desestima en els següents termes la sol·licitud de la persona reclamant: "En relació a la seva sol·licitud dirigida, entre altres, al Deganat d'aquesta Corporació el 22 de març d'enguany, atès que no acredita cap mena de consentiment de la persona afectada per tal de facilitar la informació requerida, ni l'interès que la justifiqui legalment i no existint previsió legal a cap normativa, en el sentit de la seva petició, a la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de les professions titulades i dels col·legis professionals, ni a la vigent Normativa de l'Advocacia Catalana (Resolució JUS 110/2019, de 22 de gener), pel que, d'acord amb el que disposa l'article 27è de la Llei Orgànica 37/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals, no és possible accedir a la seva sol·licitud".
5. La Reclamació presentada el 24 de març de 2021 considera que la persona reclamant està legitimat per obtenir la informació sol·licitada, ja que és relativa a un advocat d'ofici que no el va defensar, incomplint el seu deure.
6. El 25 de març de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 26 de març de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICAB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 15 d'abril de 2021 la GAIP rep l'informe emès per l'ICAB, que fonamenta bàsicament la denegació de l'accés sol·licitat en la legislació de protecció de dades personals i en l'article 23 LTAIPBG.
9. El 19 d'abril de 2021 la GAIP sol·licita a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG i notifica a les parts l'ampliació del termini per resoldre que comporta aquest fet.
10. El 6 de maig de 2021 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "La normativa de protecció de dades no habilita l'accés a l'historial disciplinari d'un col·legiat, atès que es veurien afectades dades relatives a la comissió d'infraccions administratives. No obstant això, en el cas que ens ocupa sí que resultaria justificat comunicar al reclamant si l'ICAB ha tramitat el pagament dels honoraris per la prestació del servei en el torn d'ofici". Aquesta conclusió es fonamenta, entre altres, en les següents consideracions: "Tenint en compte que ens trobem

davant d'eventuals sancions disciplinàries imposades en l'exercici de les funcions públiques atribuïdes als col·legis professionals, ens trobem davant d'informació relativa a infraccions administratives, en aquest cas de naturalesa disciplinària. Per això, cal fer referència a l'article 23 de l'LTC el qual, per a determinades categories de dades, disposa el següent: "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud." (...). Atès el que s'ha exposat, en la mesura que conèixer l'historial disciplinari del professional comporta conèixer informació relativa a la comissió d'infraccions administratives, i no constant a l'expedient tramès que el reclamant disposi del consentiment exprés i escrit del professional afectat, s'ha de denegar l'accés a aquesta informació. En relació amb la petició de conèixer si l'advocat designat d'ofici hauria tramitat el pagament d'honoraris, caldrà estar a les previsions de l'article 24.2 de l'LTC, el qual disposa el següent: (...) D'acord amb aquest article, la possibilitat de conèixer si l'advocat designat d'ofici per a la seva assistència legal ha tramitat el pagament dels honoraris a través del col·legi ha de passar per una ponderació raonada prèvia entre l'interès públic en la divulgació i el dret de les persones afectades. En aquesta ponderació cal tenir en compte totes les circumstàncies que afectin cada cas concret amb l'objectiu de determinar si ha de prevaler el dret d'accés de la persona reclamant o el dret a la protecció de dades de les persones afectades, prenent com a base els diferents elements que enumera el citat article. D'acord amb l'article 24.2.b) de l'LTC, una de les circumstàncies que cal tenir en compte és la finalitat de l'accés. En aquest sentit, si bé l'article 18.2 de l'LTC disposa que l'exercici del dret d'accés no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, i no resta subjecte a motivació ni requereix la invocació de cap norma, conèixer la motivació per la qual la persona reclamant desitja obtenir la informació pot ser un element rellevant a tenir en compte. En el cas particular, a partir de la informació que recull l'expedient tramès, el reclamant manifesta que la finalitat d'obtenir aquesta informació és la voluntat de presentar-la davant els jutjats. Aquest és un element que cal tenir en compte en la ponderació que requereix l'article 24.2, atès que en la mesura que ha mantingut un relació jurídica amb l'advocat, la dada relativa a si l'ICAB ha tramitat la percepció d'honoraris per part de l'advocat pot ser un element rellevant a l'hora d'emprendre les accions que li puguin correspondre en el cas de disconformitat amb l'actuació del col·legiat que l'ha assistit. En definitiva, s'entén que la finalitat en l'accés seria la d'emprendre les accions legals que consideri pertinents en la defensa dels seus drets i interessos. Per altra banda, des del punt de vista de la normativa de transparència, convé tenir en compte que la finalitat que persegueix és "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració

pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública" (article 1.2 LTC), o en altres termes, establir la possibilitat d'oferir eines a la ciutadania per al control de l'actuació dels poders públics. A aquest efecte, i d'acord amb el que estableix la Llei 1/1996, de 10 de gener, de assistència jurídica gratuïta, cal fer referència a l'article 21 del Reglament del Servei de Defensa d'Ofici i Assistència Jurídica Gratuïta del Col·legi d'Advocats de Barcelona, recollit a la Resolució JUS/993/2011, de 13 d'abril, el qual fa referència al fet que els assumptes assignats en el torn d'ofici pel col·legi es retribueixen a càrrec dels pressupostos de la Generalitat. Amb aquesta finalitat el propi col·legi facilita als advocats un imprès en el qual s'han d'anotar les diferents diligències que es produeixen, i els quals les hauran de lliurar al col·legi en el termini d'un mes des de la intervenció, diligència o data de notificació de la respectiva resolució judicial, acompanyant la documentació acreditativa de les actuacions dutes a terme. D'acord amb el que preveuen els articles 24 i 25 d'aquest Reglament, l'advocat designat d'ofici únicament podrà percebre honoraris del ciutadà al qual se l'ha designat l'assistència lletrada en aquells casos que s'hagi denegat el dret a la justícia gratuïta -en el qual haurà d'informar a la Comissió del Torn d'Ofici de la seva percepció i de retornar els imports rebuts a càrrec dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya un cop percebuts honoraris del client- o bé en aquells casos en els quals el ciutadà hagi sol·licitat directament o mitjançant ofici judicial, advocat d'ofici indicant expressament la seva voluntat de no tramitar expedient per al reconeixement del dret a la justícia gratuïta. A la rellevància que pugui tenir des del punt de vista de la normativa de transparència conèixer la informació relativa a la gestió econòmica del servei del torn d'ofici, en la mesura que es retribueix a càrrec de fons públics, que comporta el control de les decisions o actuacions derivades dels tràmits que preveu el Reglament del Servei de Defensa d'Ofici i Assistència Jurídica Gratuïta del Col·legi d'Advocats de Barcelona, cal afegir-hi que en el cas que ens ocupa també podria ser rellevant conèixer aquesta informació amb la finalitat d'emprendre accions legals, atès que el reclamant manifesta la seva disconformitat amb l'actuació de l'advocat designat d'ofici, i la presumpta tolerància per part de l'ICAB, fets que justificarien poder conèixer aquesta informació. Des del punt de vista del dret a la protecció de dades de l'advocat afectat per la sol·licitud d'accés, la informació relativa al pagament, o no, dels honoraris derivats de la prestació del servei en el torn d'ofici és informació vinculada principalment a la seva esfera professional la qual revelaria dades ocupacionals i econòmiques. No obstant això, en el cas que ens ocupa, si bé podria resultar evident que conèixer aquesta informació també podria afectar a la seva privacitat, no s'aprecien a priori elements a partir dels quals es pugui considerar que la ingerència que es produeix al dret a la protecció de les seves dades personals hagi de prevaldre a l'interès del reclamant a conèixer aquesta informació,

especialment perquè la quantia que en principi hauria de percebre és una quantia prèviament establerta amb caràcter general per a totes les intervencions en el torn d'ofici que es beneficiïn de l'assistència jurídica gratuïta i que només es refereix a la retribució percebuda en un cas concret. En definitiva, d'acord amb el que s'ha exposat, es considera que en el cas que ens ocupa ha de prevaldre el dret d'accés del reclamant a conèixer si l'advocat designat d'ofici ha tramitat el pagament dels honoraris davant el col·legi, amb càrrec a fons públics”.

11. El 10 de maig de 2021 la GAIP comunica l'informe de l'APDCAT a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Cal valorar fins a quin punt la informació sol·licitada és informació pública. Aquesta valoració és especialment necessària en un cas com aquest perquè la subjecció dels col·legis professionals a la legislació de transparència i accés a la informació pública és únicament parcial. Efectivament, l'article 3.1.b LTAIPBG estableix que entren dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei “els col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques”. Les funcions de l'ICAB sobre les quals es demana informació són una queixa pel servei rebut per part d'un col·legiat, la prestació del servei d'assistència jurídica gratuïta i l'exercici de la seva potestat disciplinària. La prestació del servei d'assistència jurídica gratuïta és sens dubte una funció pública, perquè es tracta d'un servei públic, garantit constitucionalment i finançat amb recursos públics. Per

una altra banda, segons l'article 39 de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, són funcions públiques dels col·legis professionals "a) Garantir que l'exercici professional s'adeqüi a la normativa, la deontologia i les bones pràctiques, i que es respectin els drets i els interessos de les persones destinatàries de l'actuació professional (...) c) Exercir la potestat disciplinària sobre llurs col·legiats, en els termes establerts per la llei i les normes pròpies dels col·legis professionals". Caldrà concloure, per tant, que la informació sol·licitada, que té per objecte dades relatives a la qualitat del servei rebut, a la prestació d'un servei públic i a l'exercici de les funcions disciplinàries de l'ICAB, és informació pública, perquè forma part de les dades relatives a l'exercici de funcions públiques d'aquest col·legi professional. En conseqüència, la GAIP és competent per admetre a tràmit i resoldre aquesta Reclamació. Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (l'historial disciplinari d'un determinat advocat col·legiat a l'ICAB i saber si l'advocat en qüestió ha intentat cobrar la seva minuta pels serveis prestats a la persona reclamant en qualitat de servei de justícia gratuïta) és informació pública perquè tant la disciplina professional sol·licitada, com la gestió del servei de justícia gratuïta són funcions públiques exercides per l'ICAB, com s'ha posat de relleu al fonament jurídic anterior. Per tant, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que determinin la seva denegació.

Els límits invocats són els relatius a la protecció de les dades personals. Tal com argumenta exhaustivament l'informe aportat per l'APDCAT a aquest procediment, l'historial disciplinari de l'advocat afectat per la Reclamació és una dada personal especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG, que estableix categòricament que no es pot divulgar sense la conformitat de la persona afectada. Com que aquesta conformitat no s'ha acreditat, s'ha de desestimar aquesta part de la Reclamació.

En canvi, l'altra part de la sol·licitud, que demana si l'ICAB ha abonat els serveis prestats per l'advocat afectat a la persona reclamant en concepte de justícia gratuïta, comporta divulgar una dada personal no especialment protegida, l'accés a la qual és regulat per l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual l'accés a aquesta mena de dades en el marc de procediments de sol·licitud d'informació pública és autoritzat per aquest mateix precepte, prèvia ponderació dels interessos en joc. La ponderació feta per l'informe de l'APDCAT, que la GAIP comparteix plenament, conclou que és procedent facilitar aquesta informació, tenint en compte especialment que la persona reclamant la demana per emprendre accions en defensa dels seus drets i interessos i que és una dada relativa a la disposició de recursos públics (ja que el pagament dels serveis de justícia gratuïta és a càrrec de recursos públics), matèria en la que és especialment rellevant l'escrutini social garantit per la transparència i l'accés a la informació pública. Per tant, la Reclamació ha de ser estimada parcialment, en relació amb aquesta part de la sol·licitud.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de maig de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 264/2021, en relació amb la part que demana si l'ICAB ha pagat els serveis de justícia gratuïta prestats per l'advocat indicat a la sol·licitud a la persona reclamant.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 264/2021, en relació amb la part que demana l'historial disciplinari de l'advocat indicat a la sol·licitud.
3. Requerir a l'ICAB que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir a l'ICAB a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 264/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.